

Eduard (Ede)
von Balló

Budapest 1900 III 30
VI Faszor 26.

well known Hungarian painter

Kedves Barátom!

Neon tudom, mit is lehetne alkalmain veled
személyesen beszélni - meglehet, hogy meger,
keresedkor már a rendez husvéti oszt
utamon leszek - e sorokkal fordulok hozzád
egy ügyben, melyben higgadt ítéletteddel
igen nagy baráti segítségel lehetnél nekem.
Túlelmondom lehetőleg röviden az esetet.

Egy idevaló építész, ki tudtommal
jelenleg házadat igényeidhez alakítja
két fia árcsökkentésére kért fel
(Tulajdonképpen a his leánykáját is belélt
volna e képre bíznom, de gondolva, hogy
er, ellentétül a másik hétéhez csinos és
jó, kedves képet lehetne utána festeni
hisz többre bíztam)

Barátom igen sok jószámmal fogtam e
munkához, a gyermekek rendkívül nyug.
talan természetűek és a sokféle igény

és kritika, becsülések, változtatások folytak
a kép talán nem lett az mit kívántam
volna. Az anyja két fiát igen szépnek tartja
és azt találja, hogy a kép két alakja közül
az egyik nem egészen "ő".

Nem akarom elmondani, mi mindent
kívántak pl. hogy az egyik fiúnak semét
mosolygó de a saját homoly állapotban
festsem stb. stb. Vége a dolgnak az, hogy

minap elhívtattak magokhoz és aron pro,
pozitív tettek, hogy öh, a sűrűn, léven
csak az egyik fiúval meglehetősen elégedtem
meg a megbeszelt honvárium felével.

Képrőlvetés helyzetemet és zavaromat
kegyobban szerettem volna elfutni és többé
sohasem látni őket.

Azt választottam, hogy a képen teljes
lehiismeretességgel dolgoztam, hogy mindkét
arcot a sűrűn kívánsága szerint és
meglehető fotográfiák után állítottam hatá,
vörös kívánságukhoz képest megváltoztattam.

egy szóval kétszer annyit dolgoztam, mint más
képeimen, hogy tehát ezen propozitíót nem fogja
katon el. Akkor arntán megfekték a másik pro.
pozitívot, hogy forduljunk egy neutrális festőre
és ő mondjon ítéletet ezen kényes ügyben. Ezt
aron hitökéssel elfogadtam, hogy az illető egy
homoly megállapodott, nem egészen fiatal, ob.
jectív művész legyen.

Haz segítem. Téged sándékomnak e kényes
serepre felszólítani. Tudtommal más festővel nem,
senek összehittetésben.

Ezrembe jutott egy eset - bár nem ilyen erős,
a hol egy hársapár engem kért fel mondani
ítéletet egy általa festett és leányukat ábrá
zó kép ügyében. Mindenfélét elfogadtam rajta
Arnt. emlékszem, mit képesek az emberek egy
jó festményen felfedezni (no meg a jó rokonságnak
is van ebben jó része) - de arra is, mennyire meg
nyugtatója őket egy oly festő ítélete hibén binnak.

Lejtve, hogy az én "patronusom" korra fog
fordulni, kérték, hogy higgadt ítéletben. Oh
mindenfélét hibát fogtak hívanni hallanni és
gondolt arra, hogy mindenfélét ohommal fogva

nemelykor megeshetik, hogy egyik gyermek arca,
képe kevésbé ismerül mint a másik, de ez nem
vagy arra, hogy ilyen lealacsonyító, úrér propo-
sítással lealacsonyítsák a művészt. Még egyszer
ismételtem, hogy nagyon röviden, hogy már emyly
juttattam, de azt hiszem helyesen a lehetőség ha az
első propositiót nem fogadják el, hanem inkább
egy tapasztalat, hiqqadt a hember itéletére hívom ma
gancat.

Ha talán kéne és nem te vagy a hiszemelt,
így hirtelen felejtés el a dolgot, de azt igértem meg
nehem, hogy sem elöttek nem árulod el ez estrei
való tudomásodat sem pedig mások előtt nem mondod
el senkinek nére oly lealacsonyító esetet!

Művészi hiálitásunkon nagy ébéréssel nékem
többi gyermekünk dolgaid között Hohenlohe herceg
hitűnő képe is és örömem volt mint mindig
lehetőségnek rendkívül szép fejlődésében
éppúgy mint a hűlföldön éltek nagy sikeréid
ben. Mindereket, valamint amint hallom
hűsötön lévő hírességekhez sok szerencsét
hívám ösintén hírtelő barátod

Dalló Ede